абажур, -ура м фр. заклон, шшиш на ламии, свешиљци, сенило.

абак(ус) м лат. архит. чешвршасша йлоча на кайишелу сшуба.

абдикација ж лат. одрицање од йресшола, владарсшва, ређе од другої високої звања, осшавка на йоложај, звање.

абдикациони (абдикацијски), -а, -о која се односи на абдикацију.

абдицирати, -ицйрам евр. (несвр.) одрећи се (одрицаши се) йресшола или некої високої йоложаја; одрећи се (одрицаши се) некої йрава, уверења и сл.

аберација ж лат: **1. а.** астр. йривидна йромена йоложаја звезда условљена Земљиним крешањем и брзином ширења свешлосши. **5.** у ойшици, одсшуйање йреломљених свешлосних зракова од йожељної йравца. *2.* биол. одсшуйање од шийичної облика. **3.** фиг. скрешање, засшрањивање.

абецеда ж **1**. слова лашинице (као целовиш сисшем) йоређана йо ушврђеном реду; уй. азбука и алфабеш. **2**. фиг. основна знања из нечеїа.

абецедар, -ара м лат. **1**. **a**. $\bar{u}$ ойис $\bar{u}$ о абецедном реду, абецедни с $\bar{u}$ исак. **б**. слова некої $\bar{u}$ исма ис $\bar{u}$ исана $\bar{u}$ о абецедном реду: $\bar{u}$ 0 $\bar{u}$ 1 $\bar{u}$ 2 $\bar{u}$ 3 $\bar{u}$ 4 $\bar{u}$ 5 $\bar{u}$ 6 $\bar{u}$ 6 $\bar{u}$ 7 $\bar{u}$ 8 $\bar{u}$ 9 $\bar{u}$ 9

абецедаријум (абецедарйј, -ија) м абецедар (1).

абецедарни и абецедарни, -а, -о који се односи на абецедар; фиї. йочешнички, основни.

абецедни и абецедни, -a, -о који се односи на абецеду, сређен <del>до абецеди: ~ списак, ~ ред.</del>

абецедно и абецедно прил. йо абецедном реду: ~ поређати.

аблатйв м лат. лингв. йадеж за означавање одвајања, йошицања и сл. (нйр. у лашинском језику).

аблативни, -а, -о који се односи на аблашив: ~ генитив, ~ значење.

аблендовати и **аблендовати**, -дујем свр. и несвр. нем. наизменично, у крашким иншервалима йалиши и *тасиши* фарове аушомобила (најчешће као уйозорење или йоздрав возачу који долази у сусреш).

абнормалан, -лна, -о лат. ненормалан, луд; нездрав, наказан; нейриродан: ~ човек; ~ прохтев.

абнормално прил. на абнормалан начин, нейриродно: ~ се понашати.

абнормалност, -ости ж особина и стање онога који је абнормалан, онога што је абнормално, абнормално стање.

аболирати, -олйрам свр. (несвр.) правн. обусшавиши (обусшављаши) судски йосшуйак; укинуши (укидаши) неку друшшвену инсшишуцију или йраксу.

аболиција ж лат. правн. **1**. обусшава кривичної йосшуйка, ослобађање од кривичної їоњења. **2**. укидање неке друшшвене инсшишуције или йраксе (ройсшва, смршне казне, законске норме и сл.).

аболицијски и аболициони, -а, -о који се односи на аболицију: ~ поступак.

аболиционизам, -зма м ист. йокреш за укидање ройсшва; йокреш за укидање некої закона.

аболиционист(а), -ё м (ми. -сти) йоборник аболиционизма.

аболиционистички, -а, -о који се односи на аболиционизам.

абонент м нем. ирешилашник.

абоненткиња ж йрешилашница.

абонентски, -a, -о који се односи на абонен $\overline{w}$ е: ~ бон.

абонос и абонос м бот. ~~шройско дрво велике шврдоће Diospyros ebenum.~~

абоносни и абоносни, -а, -о који је од абоноса; који је као абонос: ~ сто; ~ лице.